

وقتی هنوز تازه‌کاری

اوایل دورهٔ جوانی حقیقتاً دوران پر درسی است؛ بخصوص سال‌های ۱۵ و دو سه سالگی که آدم انواع و اقسام درگیری‌های ذهنی، کاری، مالی و شخصی را تجربه می‌کند. ناگهان زندگی آرام و کم‌دغدغه دورهٔ نوجوانی تمام می‌شود و جوانی با هزار و یک مشغلهٔ جدید و بیم و امیدهای متعدد آغوشش را به روی ما باز می‌کند.

موضوع پیداکردن «شغل خوب» یکی از آن کارهایی است که به محض جوان شدن دست از سر ذهنمان بر نمی‌دارد و شب‌ها قبل از خواب و صبح‌ها بعد از بیدارشدن، آخرين و اولين فکرمان است. اما «پیداکردن شغل» تنها چالش ما نیست. بعد از شاغل شدن با چالش‌ها و درسی‌هایی موافق شویم که قبل از پیداکردن کار لحظه‌ای هم به آن‌ها فکر نکرده‌ایم؛ یکی از آن چالش‌ها که گاهی اوقات شما را ترا مزدقت دادن می‌برند و جزو قوانین نانوشتۀ محیط کار محسوب می‌شوند «بیجدگی روابط با آدم‌ها» است. اگر کارمان فنی باشد می‌توانیم آن را با کارآموزی در کارگاه‌ها یاد بگیریم؛ اگر هنرمند باشیم تمرين و دقت در کار دیگر هنرمندان چاره‌ساز است؛ اگر کشاورز با متخصص کارهای خدماتی باشیم با تجربه به اصول کارمان مسلط می‌شویم. اما بعضی از موضوعات مثل چکونگی رفتار در فضای کار به خصوص برای ما که تازه وارد هستیم و هنوز موقعیت شغلی مان ثبت نشده است باید چطور باشد. اتفاقاً یکی از دلایلی که بسیاری از جوانان در چند سال اول شاغل شدن‌شان زیاد شغل عوض می‌کنند و از کارهایشان راضی نیستند، آشنایی‌ودن با همین قوانین نانوشتۀ شغلی است که اگر آن‌ها ندانیم به چالش بر می‌خوریم. چند مورد ازین قوانین نانوشتۀ را برایتان نوشتیم تا هر زمان وارد محل کار شدید از اتفاقاتی که احتمالاً برایتان خواهد افتاد تعجب نکنید.

همکاران بِ اعتماد

روز اول کاری‌تسان زمانی که از خواب بیدار می‌شوید ممکن است چند ابر نامرئی دور سرتان جمع شوند و تصویر همکارانتان که بالبخند و گل از شما استقبال می‌کنند در خیالتان نقش می‌بنند. اما خوب به محض اینکه به محل کارتان می‌رسید احتمالاً با واقعیت رویه رومی‌شود که خیلی هم شبیه تصوراتتان نیست. بهتر است از همین الان با این اتفاقات احتمالی در محل کار آشنایتان کنم. شما وقتی تازه وارد فضای کار می‌شوید برای همکارانتان غریب محسوب می‌شوید. چه بخواهیم چه نخواهیم فضای شغلی به گونه‌ای است که آدمها خیلی سریع و آسان بهم اعتماد نمی‌کنند؛ چه برسد به اینکه فردی تازه وارد، جوان و ناشناس وارد جمع آن‌ها شده باشد. ممکن است ماه اول که وارد محل کارتان می‌شوید دیگران نسبت به شما سخت‌گیر باشند؛ یعنی اگر شما و همکارانتان که سابقه و تجربه پیشتری دارد اشتباهی یکسان مرتكب شوید، دیگر همکاران و رئیس نسبت به شما سخت‌گیرترند. می‌دانم این اتفاق کمی ناعادلانه بنظر می‌رسد و ممکن است شما را ناراحت کند، اما باید بدانید حس دوستی و اعتماد خیلی زود به وجود نمی‌آید و شما باید در فضای کار، مخصوصاً ماههای اول، مراقب باشید تا دیگران را نسبت به خودتان حساس نکنید و وزیر ذوبین نزولی.

شرکت با مسئولیت محدود:
شرکتی است که بین دو یا چند نفر برای امور تجاری تشکیل شده است. هر یک از شریکان، بدون اینکه سرمایه به سهام یا تقسیم شده باشد، فقط تامیاز سرمایه خود در شرکت، مسئول قرض، بدھی و تعهدات شرکت است. به زبان ساده‌تر می‌توان گفت، در صورتی که شرکت ورشکسته شود و تواند پاسخگوی طلبکاران نمی‌تواند باقی مانده مطالبات خود را از می‌رود و طلبکاران نمی‌توانند باقی مانده مطالبات خود را از اموال شریکان شرکت مطالبه کنند.

کنجکاوی

شما نیروی تازه واردی هستید. موقعیت شغلی متزلزلی دارید و ممکن است با چند خطاب شغلتان را از دست بدھید؛ این‌ها واقعیت‌های تلخی هستند که باید در درجه اول آن‌ها را پیدا کرد؛ سپس برای تشییت جایگاه شغلی تان تلاش کنید. تلاش کردن هم راه‌های گوناگونی دارد که یکی از آن‌ها آگاهشدن به فضای شغلی، سمت‌های همکاران و شناختن خلقیات و روحیات آن‌هاست؛ این مورد آخر جزو همان قوانین نانوشته‌ای است که در هیچ آینین نامه و راهنمایی نوشته نشده است اما لازم است خودتان آن‌قدر کنجکاو باشید تا بدانید هر کسی یک اخلاقی دارد؛ مثلاً ممکن است یکی از همکاران برونو گرا باشد و دوست داشته باشد با او کمی صمیمی باشید. صمیمی شدن با همکاری که دوست دارد با او صمیمی شوید به روابط کاری تان کمک می‌کند و این همکاری هر جا که کاری را بدل نماید به شما کمک خواهد کرد. اما برعکس هم ممکن است؛ مثلاً من همکاری دارم که اول صبح فقط می‌گوید «سلام» و می‌رود سرچايش می‌نشيند و تاخذ ساعت چهار عصر با همچکس حرف نمی‌زنند. اگر با او صحبت هم بکنیم یا جواب نمی‌دهد یا یک کلمه می‌گوید و دوباره ساخت می‌شود. اگر زیاد سعی کنیم سر صحبت را باز کنیم ناراحت می‌شود و کلاً از اتفاق کار بیرون می‌رود. شناختن تقاضات روحیات آدم‌ها از هیچ قانون و قاننه خاصی پیروی نمی‌کند به جز کمی کنجکاوی کردن و دقت در رفتار دیگران؛ این کار نه چندان آسان به شما که در آغاز راه شاغل شدن کمک زیادی نیاز دارید خیلی زیاد کمک می‌کند.

بین خودمان بماند

در محل کار گاهی وقت‌ها اتفاقاتی کاری و غیرکاری پیش می‌آیند که شما خواسته یا ناخواسته آن‌ها باخبر می‌شوید. بعضی از این اتفاقات ممکن است باعث آسیب‌رساندن به زندگی همکارانتان شود؛ مثلاً ممکن است کسی بخواهد در لیست‌های مالی دست ببرد و حق دیگران را بخورد؛ درین وضعیت حتماً برایست مالی یا مقام‌های بالاتر جایی که در آن جا کار می‌کنید خبر دهدید.اما بعضی از اتفاقات هم هستند که به دیگر همکارانتان ربطی ندارند؛ مثلاً وقتی در حال رشدشدن از جلوی دفتر یکی از همکارانتان هستید می‌شنوید که دارد پشت سر یکی از همکاران صحبت می‌کند یا اینکه مطلع می‌شوید دونفر از همکاران باهرم رفیقند و ارتباط خانوادگی دارند. این اطلاعات نه برای کسی مهم است نه تاثیری در کارکرد شما و دیگران دارد؛ فقط ممکن است چند روز بعد از همین اطلاعات ساده‌ای که شما از آن باخبر شده‌اید و به دیگران گفته‌اید دعوا و درگیری درست شود و مقصراً آن شما نیروی تازه‌وارد باشید و بین دیگران به عنوان عضو دردرساز شناخته شوید.

اطلاعاتی مثل مقدار حقوق هر یک از کارکنان، اگر به هر شکلی به گوششان خورد یادتان باشد که جزو موضوعات محروم‌های محل کار محسوب می‌شود. سیاست شغلی این است که اگر از دستمزد‌ها باخبر شدید به دیگر همکاران نگویید و اگر نسبت به حقوق کم یا زیاد اختراض دارید یا اینکه بمنظرات مشکوک می‌اید، مستقیماً به رئیس‌تأن اطلاع دهید؛ این موضوع را همه نیروها باید رعایت کنند اما شما که تازه‌کار و تحت توجه همه هستید باید در بهانه‌نداشتن به دست دیگران تلاش بیشتری بکنید و اشتباه‌هایتان به حداقل برسانید.